

Arrest

nr. 315 488 van 25 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème/étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HENRION.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1998.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 27 augustus 2018. Op 28 augustus 2019 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 januari 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 4 maart 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partij diende beroep in bij de Raad tegen deze beslissing.

Gezien de gewijzigde situatie in Afghanistan werd de beslissing op 20 augustus 2021 ingetrokken door het Commissariaat-generaal. Het beroep van verzoekende partij werd op 2 september 2021 door de Raad verworpen in een arrest met nummer 260 083.

Op 24 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U,[S.H.A.], bent een Afghaanse burger van Pashtoe origine en een soennitische moslim van geloofsovertuiging. U bent afkomstig van het dorp Loy Kalai (district Watapur, provincie Kunar). Uw vader heeft een wagen en is taxichauffeur in de regio. U ging tot de 7de graad naar school maar door ziekte en geringe interesse stopte u hier mee een tweetal jaar voor uw uiteindelijke vertrek. Wel bleef u koranlessen volgen. U heeft nog twee jongere broers, [S.] en [A.]. U volgde koranlessen in het naburige dorp Shamir Kote. Op een dag bracht er iemand een bezoek aan de moskee waar u religieuze lessen genoot. U en elf andere jongens werden apart genomen en jullie moesten jullie identiteit bekendmaken. Daarna begonnen ze de jihad te prediken en de strijd tegen de Afghaanse overheid. Thuisgekomen vertelde u alles aan uw vader. Uw vader verbood u nog naar de moskee te gaan en vier dagen lang bleef u thuis. Na die vierde dag ging u samen met uw moeder een bezoek brengen aan uw tante in Shemgai dorp. Op dat moment kwamen de taliban naar uw dorp, op zoek naar de twaalf jongens. Uw vader werd aangesproken door de taliban over uw afwezigheid in de moskee en hij vertelde de talibanleden dat u bij uw tante was. De volgende dag bracht uw vader jullie op de hoogte van deze gebeurtenis. De man van uw tante besloot dat u het land moest verlaten aangezien ze vreesden dat de taliban u zouden meenemen. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije naar Griekenland. Op 3 december 2018 diende u in Griekenland een aanvraag in tot internationale bescherming maar u wachtte uw procedure niet af. U reisde via Servië verder naar Oostenrijk. In dit land vroeg u op 2 augustus 2019 eveneens bescherming aan maar opnieuw wachtte u de procedure niet af. Via Duitsland kwam u vervolgens naar België. Op 28 augustus 2019 ging u naar de dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en diende er uw verzoek tot internationale bescherming in. Bij aankomst in België verklaarde u minderjarig te zijn. DVZ vroeg in het kader van de Dublinakkoorden overname van uw asielerzoek aan Oostenrijk, dat aanvaardde. U bleef echter hier en uiteindelijk werd België verantwoordelijk voor de behandeling van uw verzoek. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban die u onder dwang wilden rekruteren. Ter staving van uw verklaringen legde u een foto van uw taskara voor die u werd bezorgd door een neef.

Op 4 maart 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw herkomst uit Watapur en u evenmin uw asielmotieven aannemelijk maakte. U diende beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Uw advocaat bezorgde op 20 augustus 2021 de RvV een aanvullende nota in het kader van uw beroepsprocedure waarin zij verwees naar de recente machtsovername door de taliban en de grote onveiligheid in het hele land, met de vraag u de status van vluchteling of subsidiaire bescherming toe te kennen. Hieraan voegde ze nog verschillende (inter)nationale rapporten en artikels toe omtrent de situatie in Afghanistan. Gezien de gewijzigde situatie in Afghanistan werd op 20 augustus 2021 de beslissing door het CGVS ingetrokken. Op 2 september 2021 heeft de RvV uw beroep verworpen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal

voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden met betrekking tot uw werkelijke leeftijd. Bij aankomst in België verklaarde u geboren te zijn op 31 augustus 2002 en dus nog net 17 jaar oud te zijn. Uit een leeftijdsbepaling die uitgevoerd werd op 13 september 2019, blijkt dat u op dat moment reeds de leeftijd had van 20, 6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Ook in Oostenrijk gaf u trouwens een andere geboortedatum op, namelijk 01/01/1997, wat aldus eerder lijkt overeen te komen met de resultaten van het leeftijdsonderzoek (zie administratief dossier). Heden geeft u op het CGVS wel toe dat u meerderjarig bent. U bent naar eigen zeggen 22 jaar oud maar u deed zich aanvankelijk jonger voor omdat u vingerafdrukken had afgestaan in Oostenrijk en vreesde om teruggestuurd te worden naar dat land door de Dublinprocedure (CGVS, p. 4). Hoewel het CGVS beseft dat bepaalde situaties voor angstige reacties kunnen zorgen bij een verzoeker, neemt dit niet weg dat u er initieel niet voor terugdeinsde onechte verklaringen af te leggen over een cruciaal punt van uw identiteit. Omdat u dus niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeet, tast bovendien uw algemene geloofwaardigheid op ernstige wijze aan.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van nood aan bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt afkomstig te zijn uit het district Watapur van de provincie Kunar. Ten eerste moet vastgesteld worden dat uw geografische kennis van de regio waar u altijd gewoond zou hebben bijzonder fragmentarisch is gebleken. Hoewel u de omliggende districten van Kunar kan opsommen en andere districten van Kunar kan benoemen en min of meer situeren (CGVS, p. 9), valt op hoe uw kennis stopt aan de grenzen van deze provincie. Zo zegt u nog nooit gehoord te hebben van Waygal, hoewel dit district behorend tot de provincie Nuristan, toch een aanzienlijke grens deelt met uw beweerde district van herkomst Watapur (CGVS, p. 10). Ook de namen Kamdesh, Wama en Nurgeram (allen in Nuristan) zeggen u niets terwijl al deze districten weliswaar niet tot Kunar behoren maar wel grenzen aan uw provincie. Voorts is het opvallend hoe u wel zou weten dat de districten Khas Kunar en Nurgal gepasseerd moeten worden om naar Jalalabad te raken, waar u naar eigen zeggen maar één keer bent geweest, maar vervolgens niet kan verduidelijken welke districten van de provincie Nangarhar dan nog doorkruist moeten worden om in deze provinciehoofdstad te raken (CGVS, p. 9). Verder heeft u nog nooit gehoord van Goshta

hoewel dit district van Nangarhar eveneens aan uw beweerde provincie van herkomst grenst (CGVS, p. 9). Van Alingar (district van Laghman) zou u al wel hebben gehoord maar kan u niet vertellen wat deze plek dan precies is. Voorts is het bijzonder opmerkelijk dat een inwoner van Watapur die toch zeven jaar onderwijs genoot, van Mehterlam, nochtans de provinciehoofdstad van Laghman, niet zeker weet of deze plek inderdaad een stad zou zijn, laat staan dat hij nog nooit gehoord zou hebben van Parun, de provinciehoofdstad van het naburige Nuristan.

U weet daarnaast dat Badakhshan een provincie van Afghanistan is, maar u slaagt er niet in om deze provincie te situeren, terwijl ze net iets ten noorden van Kunar ligt (CGVS, p. 10). Van Fayzabad, de hoofdstad van Badakhshan en één van de voornaamste steden in dat deel van Afghanistan, heeft u verder nog nooit gehoord (CGVS, p. 10). Dat uw kennis zwak is of foutief blijkt eens te meer als u meent dat Kunar, behalve een grens met Pakistan, ook zou grenzen aan de landen Turkmenistan, Tadzjikistan en China. Ook als de vraag u een tweede keer wordt gesteld, antwoordt u dat u dit gehoord zou hebben (CGVS, p. 10). Dit is natuurlijk zeer vreemd. Uw uiterst beperkte kennis over de geografie is een eerste aanwijzing dat u in werkelijkheid ergens anders hebt gewoond. Voorts is tijdens het onderhoud met het CGVS gebleken dat u de Afghaanse kalender niet kan hanteren. Zo weet u dat heden het jaar 1399 is in Afghanistan is en somt u correct de maanden van de Afghaanse kalender op maar tegelijkertijd gebruikt u de Gregoriaanse kalender om te verduidelijken in welk jaar u uit Afghanistan vertrok, kan u niet verduidelijken in welke maand u uit het land vertrok en somt u de maanden van de lente op (hamal, saur en jauza – toevallig de eerste maanden van de Afghaanse kalender) terwijl u eigenlijk gevraagd werd om de maanden van het winterseizoen te benoemen (CGVS, p. 4-5).

Daarnaast somt u enkele scholen in Watapur op (CGVS, p. 5) en weet u (correct) dat er vanaf de vierde graad Dari wordt aangeleerd in die scholen (CGVS, p. 6) maar vervolgens blijkt dat u niet kan toelichten in welke maanden de lange schoolvakantie valt in Watapur (CGVS p. 6). Het is uiteraard niet geloofwaardig dat iemand die nota bene zelf zeven jaar naar school geweest zou zijn in Afghanistan zo'n simpele vraag niet zou kunnen beantwoorden. Uw onwetendheid en wisselende verklaringen omtrent uw geschooldheid, -eerder tijdens het onderhoud met het CGVS beweerde u immers ook al ongeschoold te zijn- (CGVS, p. 5), gecombineerd met de bedrieglijke vaststellingen inzake uw leeftijd, doen onvermijdelijk vermoeden dat u ergens anders onderwijs genoot en dat u mogelijk beter opgeleid bent dan u wil laten uitschijnen.

Nog zaken wijzen er op dat u helemaal niet afkomstig bent van Watapur. Heel wat inwoners van het district houden zich bezig met landbouw, zo zegt u. Gevraagd naar de gewassen die de boeren er dan telen, antwoordt u dat dit tarwe en maïs is (CGVS, p. 8). Op de vraag of ze daar nog andere gewassen telen dan die twee, herhaalt u louter eerstgenoemden. Dat u klaarblijkelijk geen weet heeft van andere teelten in de regio mag verbazen. De objectieve informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier toont immers aan dat Watapur, behalve tarwe en maïs, ook bekend staat omwille van het cultiveren van rijst, gerst en suikerriet. Een andere bron uit 2018 vertelt verder hoe de opiumteelt in Watapur jaar na jaar gevoelig toenam en stelt dat het district, samen met de districten Sarkami, Khas Kunar en Shigal, één van de voornaamste regio's binnen Kunar is dat aan deze teelt doet. Dat u en uw familie zelf niet werkzaam zouden zijn in de landbouwsector biedt geen afdoende verklaring voor uw fragmentarische kennis over de landbouwactiviteiten daar. Immers, geen enkele inwoner daar ontsnapt aan de dagdagelijkse realiteit van de agrarische omgeving die Watapur inderdaad is.

Voorts moet vastgesteld worden dat u merkwaaardige verklaringen aflegde over de aanwezigheid van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Zo zou u weten dat er inderdaad vele Afghanen in het verleden opvang zochten en vonden in dat land, maar tegelijkertijd heeft u naar eigen zeggen geen idee wanneer of om welke reden deze massale exodus van Afghanen naar Pakistan zou hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 12). Ook dit is absoluut niet aannemelijk, gelet op het feit dat in de jaren zeventig alleen al meer dan 2/3de van de inwoners van Kunar op de vlucht sloegen voor het geweld van de Russische bezettingsmacht. Verder is het opvallend dat als het CGVS u confronteert met namen van plaatsen in Pakistan waar vele Afghaanse vluchtelingen verbleven hebben of nog steeds verblijven, uw kennis andermaal niet kan overtuigen. Van sommige plekken kan u niet verduidelijken of het een stad, district of provincie is (Bajaur en Chitral (CGVS, p. 12)), van andere plekken heeft u dan weer nog nooit gehoord (Mohmand Agency en Upper en Lower Dir (CGVS, p. 12)) en van de stad Peshawar kan u zelfs niet zeggen waar zich deze dan ergens in Pakistan situeert, al stelt u wel dat het een belangrijke stad is voor Afghanen (CGVS, p. 12). Dat al deze locaties geografisch gezien op nabije afstand van Watapur liggen, en gezien er ook veel grensverkeer is tussen deze Pakistaanse regio's en de Afghaanse grensprovincies, is het ook omwille van deze reden niet geloofwaardig dat u er zo weinig van weet. Uw gebrekkige kennis verbaast voor een derde keer als tijdens het onderhoud blijkt dat u via sociale media toch het één en ander opvangt over de situatie in de grensregio tussen Afghanistan en Pakistan. Zo vertelt u over video's die u ziet op facebook, over de situatie van Pashtoenen in Afghanistan, over spanningen en protesten daar en over een leider 'Mansur Pashtoe' die claimt een Afghaan te zijn (CGVS, p. 11). Als het CGVS vervolgens vraagt naar een specifiek voorbeeld van zo'n protest, ontwijkt u plotseling de vraag (CGVS, p. 11). Dit is niet serieus, en het lijkt er sterk op dat u niet wil ingaan op dergelijke zaken.

Dat het trouwens niet aannemelijk is dat een inwoner van Watapur niet of nauwelijks op de hoogte zou van deze historische migratiebewegingen tussen Afghanistan en Pakistan, blijkt overigens ook uit informatie in het dossier, die aangeeft dat tussen 2012 en 2017, dus ruim voor uw vermeend vertrek, meer dan 5000

mensen terugkeerden uit Pakistan naar Watapur. Cijfers voor het district lopen op tot meer dan 7000 mensen, als IDP's worden meegerekend, goed voor zo'n 20 percent van de totale bevolking van Watapur. Eens te meer valt op te merken hoe uw verklaringen over dit aspect bijzonder oppervlakkig zijn en bij momenten alle kanten opgaan. Eerst vertelt u dat u wel eens iets hoorde over Afghanen die terugkeerden maar blijft u vaag over wanneer en waarom dit dan wel was. Over de precieze situatie in Kunar heeft geen idee, zo zegt u, maar u weet aanvankelijk wel zeker dat er geen mensen terugkeerden naar uw district (CGVS, p. 12). Als u vervolgens meegedeeld wordt dat dit wel het geval is blijktens objectieve informatie, stuurt u uw verklaringen bij en stelt u dat het district niet klein is, dat er verschillende dorpen zijn, dat u niemand kent in die dorpen en dat mensen zeker niet terugkeerden naar uw dorp (CGVS, p. 13). Na de pauze wijzigt u uw verklaringen voor een derde keer: u zou althans één iemand kennen, [K.H.] van Shamirkot, die terugkeerde van Pakistan en nog een ander persoon zou veel naar Pakistan reizen voor zaken. Behalve deze twee heeft u geen verdere info omtrent dit onderwerp (CGVS, p. 13). Het hoeft geen betoog dat uw steeds wisselende verklaringen schadelijk zijn voor uw geloofwaardigheid.

Verder konden de verklaringen die u aflegde over de veiligheidssituatie in Watapur evenmin overtuigen. Gevraagd naar bekende talibanleiders in de regio, noemt u Zihawul Raghman van het district Marawara die de leider zou zijn voor heel Kunar, en Ershad Rashid, die ook overal in de provincie actief zou zijn. Als u gevraagd wordt waarom deze leiders dan zo bekend zijn en wat hun activiteiten daar juist zijn, antwoordt u bijzonder oppervlakkig "Ze vechten tegen de overheid. Ze vechten ook tegen de Amerikanen. Ze leggen mijnen. Die dingen." (CGVS, p. 14). Dergelijke beschrijvingen zijn toch bijzonder vaag. Verder heeft u het over de aanwezigheid van Daesh in de regio maar opnieuw blijkt u niet in staat om hier op een doorleefde manier over te getuigen. U vertelt louter dat ze een vijftal jaar geleden naar de regio kwamen, dat ze er huizen en dorpen bezochten en dat ze mensen meenamen (CGVS, p. 14-15). U zou verder nog enkele zaken opgevangen hebben over het dorp Gambir maar u heeft tegelijkertijd geen weet van specifieke mensen die door Daesh werden genomen. Nooit werd u concreet. Bovendien stelt u verkeerdelijk dat Daesh nog voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan de regio alweer verlieten, nadat ze er slechts een vijf- of zestal maanden actief geweest zouden zijn (CGVS, p. 15). Immers, talloze artikels uit alleen al 2017 en 2018 tonen aan hoe IS op regelmatige tijdstippen bekampt werd door de overheidstroepen nadat de groepering er begin 2016 aankwam: legio zijn de voorbeelden van luchtaanvallen die uitvalbasissen bestookten en die sleutelfiguren van de groepering daar doodden. Sommige bronnen spreken zelfs over grondoperaties die de overheid uitvoerde tegen Daesh daar. Het is dan ook absoluut niet geloofwaardig dat een inwoner van Watapur die de regio eind 2018 verliet (u kwam eind augustus 2019 aan in België en was naar eigen zeggen ongeveer negen maanden onderweg vanuit Afghanistan (CGVS, p. 6)), louter zou stellen dat Daesh er enkele maanden actief geweest zou zijn. De weinige kennis die u wel etaleert lijkt dan weer veeleer ingestudeerd. Zo is het opmerkelijk dat u wel in detail kan verhalen over de moord op Shah Wali Hemat, een lid van de provincieraad van Kunar die afkomstig was van Watapur, maar tegelijkertijd niet kan vertellen tot welke partij hij behoorde (CGVS, p. 16), hoewel niet veel later tijdens het onderhoud blijkt dat u deze partij wel kent, namelijk Hezb-i-Islami. Dat u er klaarblijkelijk niet in slaagt de link te leggen, is op zijn minst opvallend.

Verder is het ook al merkwaardig dat u behalve Hezb-i-Islami geen enkel andere van de verschillende mujahedingroeperingen zou kennen. Ook als u geconfronteerd wordt met namen van enkele groeperingen als Jamiat-i-Islami en Ettihad-i-Islami blijkt dat u hiervan nog nooit gehoord hebt (CGVS, p. 17). Voorts blijkt u niet vertrouwd met prominenten uit de regio. U beweert Gulbuddin Hekmatyar te kennen maar u kan geen enkele info over deze leider van Hezb-i-Islami geven behalve dat hij een hoge positie bij de Afgaanse overheid had (CGVS, p. 17). Van Kashmir Khan heeft u zelfs nog nooit gehoord terwijl de naam van deze voormalige commandant van Hezb-i-Islami toch een begrip is in Kunar nadat hij er eerst de Russen en het talibanregime bevocht, om vanaf 2002 ook nog eens de leiding op zich te nemen over de opstand van de provincie tegen de Amerikaans geleide coalitietroepen en het centrale gezag uit Kabul van achtereenvolgend Karzai en Ghani. Op zijn begrafenis in 2016 die plaatsvond in de hoofdstad Asadabad en die honderden aanhangers op de been bracht, benadrukte de toenmalige gouverneur van Kunar nog eens wat voor een patriot Khan wel niet was. Over de voormalige mujahedinleider Ahmad Shah Massoud, kan u evenmin een zinnig woord vertellen terwijl deze Tadzjiekse volksheld nog elk jaar herdacht werd in Afghanistan. Het is niet aannemelijk dat een persoon die altijd in Watapur zou hebben gewoond, zo'n fragmentarische kennis van dergelijke zaken zou hebben. Het zijn immers onder andere deze politieke leiders, partijen en (voormalige) krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald.

Hoewel bijkomstig gezien de vastgestelde bedrieglijkheid van uw beweerde herkomst, kan nog worden opgemerkt dat uw asielrelaas ook bijzonder ongeloofwaardig is gebleken. Zo zouden u en nog enkele andere jongens in de lokale moskee aangesproken zijn door een onbekende om mee in de jihad te gaan strijden (CGVS, p. 18). Het is verwonderlijk dat u niets kan zeggen over de identiteit van deze man. U heeft geen naam en weet niet met zekerheid te zeggen of deze man al dan niet connecties had met deze moskee of de "qari's" die er les gaven (CGVS, p. 19). Waarom een lesgever dan schijnbaar zonder enig probleem het woord zou geven aan een totaal onbekend figuur om zijn studenten toe te spreken over de jihad is niet helemaal duidelijk. Dat de moskee een publieke en drukbezochte plek is zoals u aangeeft, kan maar matig overtuigen als tegenargument (CGVS, p. 19). Dat u en de andere studenten vervolgens en eveneens zonder enig probleem al jullie identiteitsgegevens toevertrouwen aan deze man, louter en alleen omdat hij mogelijk

tot een hulporganisatie behoorde, is ook al niet geloofwaardig (CGVS, p. 19). Daarnaast is de verplichte manier van rekruteren door de taliban zoals door u voorgesteld - de taliban zouden immers u en de andere jongens zijn komen opzoeken in de dorpen om mee te nemen- moeilijk in overeenstemming te brengen met de beschikbare objectieve informatie hieromtrent.

Immers blijkt hieruit (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de EUAA Country Guidance van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit uw voorgaande verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Watapur gelegen in de provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De foto van uw taskara die u voorlegt kan bovenstaande beslissing niet ombuigen. Het document heeft enkel bewijswaarde indien het ondersteund wordt door oprechte en duidelijke verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Dat u er bovendien enkel een foto van kan neerleggen, doet eveneens vragen rijzen bij de authenticiteit van dit stuk. De verklaringen als zou uw familie financiële problemen hebben of dat ze niet zouden weten hoe documenten te versturen (CGVS, p. 2-3), klinken weinig aannemelijk gelet de vaststellingen dat u hier toch al geruime tijd verblijft en dat uw oom mee uw reis naar België heeft gefinancierd (CGVS p. 7). Voorts blijkt uit objectieve informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat.

Voor de volledigheid dient nog te worden vermeld dat u voor ernstige medische problemen die geen band vertonen met de Vluchtelingenconventie (een vrees voor vervolging omwille van iemands ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of behoren tot een sociale groep) een beroep dient te doen op de daartoe voorziene procedures in de Vreemdelingenwet, met name een verzoek tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter. U haalt aan als kind ziek te zijn geweest en sinds een twee jaar voor uw vertrek te weten dat u hepatitis heeft (CGVS p. 5, 18). U zou in België ook naar een ziekenhuis zijn geweest waar men u zou verteld hebben dat alles in orde was. Uw mogelijke medische problemen hebben geen band met de Vluchtelingenconventie. Dient hierbij nog te worden vermeld dat u van eventuele medische problemen en actuele gevolgen tot op heden geen enkel begin van bewijs hebt aangebracht.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud op 11 januari 2021 plaatsvond, voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft, en erkent dat er met de machtsovername een nieuwe situatie in uw land van herkomst is ontstaan. Er moet worden benadrukt dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Er moet echter worden vastgesteld dat u sinds de machtsovername geen enkel concreet element heeft meegedeeld, ook niet in de aanvullende nota door uw advocaat ingediend bij de RvV op 20 augustus 2021. Het CGVS heeft tevens onderzocht of er, na onderzoek van de nieuwe situatie in Afghanistan en op basis van het geheel van de elementen en de vaststellingen in uw dossier, indicaties zijn van elementen die een impact zouden hebben op uw persoonlijke situatie, maar kwam tot de vaststelling dat er geen zulke indicaties in uw hoofde aanwezig zijn. Mocht dit toch het geval zijn geweest en zouden er

dergelijke indicatie zijn geweest, dan zou een nieuw persoonlijk onderhoud georganiseerd zijn. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat het CGVS een duidelijk zicht heeft op alle relevante aspecten in het licht van de machtsovername en uw persoonlijke situatie en profiel en dat er geen indicaties zijn dat in uw geval een bijkomend persoonlijk onderhoud noodzakelijk moet worden geacht.

Hoewel dient te worden herhaald dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw precieze herkomst, kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft het volgende worden opgemerkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het

slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke

situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het

optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of

gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In het verzoekschrift beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Vooreerst gaat verzoekende partij in op haar leeftijd. Zij erkent dat zij bij aankomst in België reeds meerderjarig was, dat zij haar effectieve leeftijd niet vermeld heeft en stelt dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud meteen de waarheid verteld heeft. Zij maakte gebruik van een andere geboortedatum op aanraden van andere Afghanen omdat zij de Dublin-procedure wilde omzeilen en gebruik wilde maken van gezinsherening. Het CGVS dient begrip te tonen voor kwetsbare asielzoekers. Het is belangrijk te benadrukken dat zij nooit gelogen heeft bij het CGVS.

2.3. Vervolgens gaat verzoekende partij in op haar problemen met de taliban. Zij stelt dat verwerende partij een aantal belangrijke elementen uit het oog verliest wat betreft de zeven jaar dat zij naar school ging. Zij was altijd eerlijk over het feit dat zij niet vertrouwd is met de Afghaanse kalender. Daarnaast is zij inderdaad naar school gegaan, maar slechts enkele jaren en bovendien was zij ernstig ziek. Haar aanwezigheid op school was daardoor heel beperkt en haar schoolkennis lacunair. Zeven jaar naar de lagere school in Afghanistan, in een land dat oorlog kent, voor een jongen die vaak en ernstig ziek is, is niet hetzelfde als zeven jaar naar school gaan in België. Verzoekende partij kan niet goed lezen en is bijna ongeschoold. Het is begrijpelijk dat verzoekende partij de kalender niet beter kent. Bovendien betwist verwerende partij niet zozeer dat verzoekende partij in Kunar geboren is, maar enkel dat zij daar tot aan haar vertrek gebleven is. Zij heeft bijgevolg geen belang om over haar kennis van de Afghaanse kalender te liegen. Het zijn allemaal bijkomende elementen die bijgevolg geen impact hebben op de geloofwaardigheid van de regio van herkomst van de verzoekende partij. De verwerende partij maakte een verkeerde inschatting van het profiel van verzoekende partij, hetgeen een nefaste impact had op de beoordeling van haar geloofwaardigheid in het algemeen.

Betreffende haar geografische kennis wenst verzoekende partij te herhalen dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan haar district nooit verliet. Alles wat zij weet over omliggende gebieden is wat zij op school leerde, wat bijzonder beperkt is of wat zij van haar ouders, dorpelingen, in de moskee,... gehoord heeft. Zij kreeg geen uitgebreide lessen over de geografie van andere provincies. De beoordeling van haar verklaringen gebeurde op een volstrekt subjectieve manier. Zij stelt bovendien vast dat zij de vragen over haar regio die

betrekking hadden op haar dagelijks leven wel heeft kunnen beantwoorden. Zij vertelde wat zij wist over de gewassen die geteeld worden, maar aangezien zij zelf niet actief is in de landbouw is het niet vreemd dat zij geen kennis heeft over alle gewassen. Zij werd hierover bovendien ook niet specifiek bevraagd. Met betrekking tot haar kennis van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan, stelt zij nooit ontkend te hebben dat haar regio terugkeerders ontvangt. Zij heeft slechts gezegd dat zij persoonlijk geen terugkeerders kent. Dit volstaat niet om verzoekende partij als ongeloofwaardig te beschouwen. Ten slotte heeft verwerende partij te hoge verwachtingen met betrekking tot haar kennis over belangrijke personen in haar regio. Zij herhaalt opnieuw dat zij laaggeschoold is en dat haar kennis beperkt is tot wat zij van anderen hoorde. Bovendien was zij ook relatief jong toen zij Afghanistan verliet. Er werd onvoldoende rekening gehouden met haar leeftijd en gezondheidstoestand waardoor er een verkeerde inschatting gemaakt werd van haar geloofwaardigheid.

2.4. Volgens verzoekende partij heeft verwerende partij ook nagelaten om haar situatie na de machtsovername door de taliban grondig te analyseren. In het kader hiervan verwijst verzoekende partij naar verschillende rapporten waaruit blijkt dat Afghanen die na een lang verblijf in het Westen gedwongen zouden worden om terug te keren, zullen te maken krijgen met daden van vervolging uitgaande van verschillende actoren waaronder de taliban, maar ook hun eigen gemeenschap. Zij gaat in op het onderscheid tussen verwestering en gepercipieerde verwestering. De verwerende partij deed een gedeeltelijke lezing van het EUAA-rapport, en liet na andere beschikbare informatie te consulteren. Verzoekende partij heeft ondertussen een heel andere kledingstijl, zij heeft geen lange baard, zij luistert in haar vrije tijd graag naar muziek. Zij doet haar best om Frans te leren. Haar verblijf in België van ondertussen meer dan drie jaar heeft een duidelijk impact op haar nagelaten. Zij leerde zelfstandig te zijn en voor zichzelf beslissingen te nemen. Zij acht het onmogelijk om zich te reïntegreren in de hiërarchale Afghaanse samenleving. Zij doet haar best om actief deel te nemen aan de Belgische samenleving en probeert op eigen benen te staan. Zij heeft werk en heeft zich gebruiken en gewoonten eigen gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in een door de taliban geregeerd Afghanistan. Zo is het voor haar zeer natuurlijk geworden om te praten met vrouwen, om hen vragen te stellen en om hun mening te waarderen. Indien de verzoekende partij, met deze ingesteldheid, naar Afghanistan zou terugkeren en een vrouw zou aanspreken in het openbaar, zou zij onmiddellijk in gevaar zijn.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de verzoekende partij van oordeel dat zij aannemelijk maakte dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

2.5. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende arresten, rapporten en nieuwsartikelen die een beeld schetsen van de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Ze wil hiermee aantonen dat de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen of het nalaten daarvan van de taliban, waardoor haar de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden.

2.6. Ze verwijst verder naar en citeert uit verschillende rapporten en nieuwsartikelen die de veiligheidssituatie in Afghanistan aantonen. Ze meent dat het feit ze een jonge man is die nu al geruime tijd in Europa verblijft persoonlijke omstandigheden inhoudt die het risico om slachtoffer te worden van ernstige schade versterken. Ze betoogt dat uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de situatie in Afghanistan op dit moment wel degelijk een uitzonderlijke situatie is waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

2.7. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire beschermingsstatus van de commissaris-generaal van 9 maart 2023 te hervormen en haar het statuut van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde de bestreden beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en haar het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.8. Verzoekende partij voegt aan het verzoekschrift volgende documenten toe:

“(…)

19. *Medische documenten.*

20. *Taskara verzoeker.*

21. *Schoolrapport.*

22. *Taskara vader.*”

2.9. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer de volgend rapporten en krantenartikelen:

- Human Rights Watch, “*Afghanistan: Events of 2021*”;

- WeWorld, "*Flash Update #01: Women and girls in Afghanistan – May 2022*", 12 mei 2022;
- EASO, "*Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*", januari 2022;
- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*", februari 2022;
- World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, "*Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook*", 2022;
- UN News, "*Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever*", 11 januari 2022;
- ONU Info, "*Afghanistan : un bond de 9 millions de personnes souffrant de faim aiguë en 8 mois – ONU*", 15 maart 2022;
- World Food Programme (WFP), "*Afghanistan Emergency*";
- NPR, "*Parents selling children shows desperation in Afghanistan*", 31 december 2021;
- France24, "*En Afghanistan, certains vendent déjà leurs enfants pour nourrir leur famille*", 31 maart 2022;
- Human Rights Watch, "*Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis*", 17 maart 2022;
- European Commission, "*Afghanistan: Acute Food Insecurity Situation for March - May 2022 and Projection for June - November 2022*", 12 mei 2022;
- OCHA, "*Afghanistan: Flash Floods - May 2022 (status: ongoing)*", 10 mei 2022;
- VN Veiligheidsraad, "*The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary-General*", 14 september 2022;
- Reliefweb (RW), "*Afghanistan: Flash Floods in the Eastern Region - Kunar, Laghman, Nangarhar & Nuristan Provinces (As of 28 June 2022)*", 29 juni 2022;
- Reliefweb (RW), "*Afghanistan: Earthquake - Jun 2022, status: ongoing*";
- The Washington Post, "*Taliban struggles to respond to earthquake amid international isolation*", 24 juni 2022;
- ERCC - Emergency Response Coordination Centre, "*ECHO Daily Flash*", 6 september 2022;
- QNA, "*Six Dead, Nine Injured as Earthquake Hits Nangarhar, Eastern Afghanistan*", 5 september 2022;
- Reliefweb (RW), "*Afghan Red Crescent, Kunar: September 17 2022*", 18 september 2022;
- Reuters, "*Afghans face 'avalanche of hunger and destitution' - UN agency*", 14 december 2021;
- Jurist, "*Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches*", 13 maart 2022;
- UNOCHA, "*Afghanistan: Humanitarian Response Plan (2022)*", 11 januari 2022;
- Le Point, "*Afghanistan: entre talibans et EI, peur sur la ville à Jalalabad*", 21 januari 2022;
- EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan: Common analysis and guidance note*", april 2022;
- ASYLOS, "*Afghanistan: COI Repository*", 6 april 2022;
- European Parliament – Delegations, "*Statement of 20 April 2022 on deadly attack on a boys' school in Kabul's Hazara Shia district*", 20 april 2022;
- UK Home Office, "*Country Policy and Information Note - Afghanistan: Security situation*", april 2022;
- The Diplomat, "*As the World Looks Away, Violence Is on the Rise Again in Afghanistan*", 11 mei 2022;
- ACLED and APW, "*Tracking disorder during Taliban rule in Afghanistan*", April 2022;
- STIMSON, "*Afghanistan Under the Taliban: Findings on the Current Situation*", 20 oktober 2022;
- UNAMA, "*UN releases report on human rights in Afghanistan since the Taliban takeover*", 20 juli 2022;
- International Crisis Group, "*Afghanistan's Security Challenges under the Taliban (Asia Report N°326)*", 12 augustus 2022;
- VN Veiligheidsraad, "*The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary-General*", 14 september 2022;
- EUAA "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- USDOS, "*Communiqué of the Special Representatives and Envoys for Afghanistan*", 8 april 2022;
- Nansen, "*Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek*", oktober 2021;
- UNOCHA, "*Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*", 8 februari 2022;
- OHCHR, "*Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan*", 7 maart 2022;
- World Food Programme (WFP), "*'Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan*", 25 januari 2022;
- United Nations, "*Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*", 15 maart 2022;
- U.K. Home Office, "*Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*", februari 2022;
- U.K. Home Office, "*Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation*", februari 2022;
- France 24, "*Afghanistan's health system on the brink as Taliban confront a difficult winter*", 8 november 2021;
- UK Home Office, "*Country Policy and Information Note - Afghanistan: Security situation*", februari 2022;
- La Libre, "*Les Afghans aussi méritent notre aide*", 23 maart 2022;
- OSAR, "*Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation »*", 26 maart 2021;

- Hasth-e-Subh Daily, “U.S. Airstrike on a Weapons Depot Kills 30 Taliban Militants in Helmand Province”, 8 april 2022;
- Vluchtelingenwerk Vlaanderen, “Afghanistan: Juridische analyse beslissingen CGVS”, 25 april 2022;
- NANSEN Note 2 – 22, “Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers”, 23 juni 2022;
- 11.11.11 en UPINION, “Between a Rock and a Hard Place: Afghan Migrants in Turkey One Year after the Fall of Kabul”, 11 augustus 2022.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 2 september 2024 maakt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Afghanistan - Country Focus” van december 2023;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- UNAMA “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023;
- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024.

3.2. Op 3 september 2024 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij bijkomende elementen aanbrengt met betrekking tot haar integratie en verwestering alsook over haar gezondheidstoestand en een lijst van veiligheidsincidenten. Zij legt volgende documenten neer ter staving:

1. Arbeidscontract voor onbepaalde duur, opgemaakt op 13.06.2024
2. Tewerkstellingsattest uitzendarbeid 2022, 2023 en 2024
3. Arbeidsovereenkomsten voor uitzendarbeid
4. Loonbrieven
5. Aanbevelingsbrief (...), d.d. 22 mei 2023
6. Uittreksel strafregister
7. Getuigenis collega's
8. Bewijs cursus Nederlands CVO
9. Huurcontract
10. Medisch attest Fedasil d.d. 25 mei 2021
11. Medisch attest RZ Heilig Hart te Tienen d.d. 22 mei 2020
12. Resultaten Klinisch Laboratorium d.d. 22 mei 2020

Doorheen de aanvullende nota verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer de volgende rapporten en nieuwsartikelen:

- Nansen, “Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek”, oktober 2021;
- France 24, “Afghanistan’s health system on the brink as Taliban confront a difficult winter”, 8 november 2021;
- U.K. Home Office, “Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation”, februari 2022;
- World Health Organization, “Afghanistan’s health system is on the brink of collapse: urgent action is needed”, 14 januari 2022;
- OHCHR, “Interactive dialogue on the High Commissioner’s report on Afghanistan”, 7 maart 2022;
- Doctors Without Borders, “Afghanistan: One year after US withdrawal, massive humanitarian needs remain”, 15 augustus 2022;
- Human Rights Watch, ““A Disaster for the Foreseeable Future” - Afghanistan’s Healthcare Crisis”, 12 februari 2024;
- EUAA, “Country Guidance Afghanistan 2024 - 4.2.1. Healthcare”, mei 2024;
- World Health Organization, “Afghanistan Emergency Situation Report (No. 42)”, juli 2024;
- South Asia Terrorism Portal (SATP), “Kunar (East Afghanistan): Timeline (Terrorist Activities) – November 2022 – 2024”, 3 september 2024;

- Foundation for Defense of Democracies (FDD), "*Afghan Taliban and Al Qaeda aiding Pakistani Taliban's insurgency*", 16 juni 2023;
- DAWN, "*The TTP's new battleground*", 13 september 2023;
- Crisis Group, "*Tensions mounted between Taliban and Pakistan over Pakistani Taliban attacks and deadly border clashes, while de facto authorities tightened harsh governance policies*", September 2023.

3.3. Ter terechtzitting op 5 september 2024 legt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota neer waarin zij ingaat op de actualiteit en waarachtigheid van haar vrees. Zij verwijst onder meer naar volgende rapporten en nieuwsartikelen en vermeldt er de weblinks van:

- EUAA "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- UNAMA "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van 14 december 2023;
- EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024;
- EUAA "*Afghanistan major legislative, security related and humanitarian developments*" van 2 februari 2024;
- HRW "*Out of sight, Afghans are going hungry*" van 14 maart 2024;
- HRW "*Afghanistan: Aid cutbacks, taliban abuses imperil health*" van 12 februari 2024;
- The Khaama Press News Agency, "*Swedish Committee halts activities in Afghanistan amid rising pressure*", 17 maart 2024;
- HRW "*Schools are failing boys too*" van 6 december 2023;
- HRW "*A disaster for the foreseeable future*" van februari 2024;
- Ariana News, "*The UN Security Council unanimously agreed on Friday to extend the UN mandate in Afghanistan for a further year*", 16 maart 2024;
- UNAMA, "*The Situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary-General*", 28 februari 2024;
- UNHCR, "*UNHCR and IOM urge Pakistan to maintain protection space for Afghans in need of safety*", 7 oktober 2023;
- EUAA, "*Afghanistan – security situation*", januari 2023;
- EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023;
- EUAA "*COI query Response – Afghanistan – Situation of Afghan returnees from Pakistan amid the campaign linked to the 'Illegal Foreigners Repatriation Plan' (IFRP)*" van 14 december 2023;
- Pakistan Today "*Afghanistan's deteriorating situation*" van 10 mei 2024;
- The Diplomat "*A reality check on Afghanistan's isolation under the taliban*" van 24 februari 2024;
- HRW "*Afghanistan events of 2023 – Rapport mondial 2024*";
- OHCHR "*UN experts call protection Afghan nationals in Pakistan*" van 6 december 2023;
- UNOCHA "*Afghanistan humanitarian needs and response plan 2024*" van 23 december 2023;
- UNHCR "*Afghanistan Situation Update*" van 1 februari 2024;
- UNAMA "*The treatment of detainees in Afghanistan*" van september 2023.

Zij voegt ook volgend stuk toe:

- "*Originele omslag waarmee o.m. zijn originele taskara toegezonden werd uit Afghanistan*".

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekende partij haalt in het verzoekschrift alsook in de aanvullende nota's en ter terechtzitting aan dat ze verwesterd is. Ze voert hiervoor onder andere aan dat ze (i) ondertussen meer dan vijf jaar in België verblijft, (ii) een cursus Nederlands volgt bij het CVO, (iii) hier werkt als magazijnier sinds 2022, (iv) hier een appartement huurt en (v) ondertussen een heel andere kledingstijl heeft, geen lange baard heeft en in haar vrije tijd graag naar muziek luistert.

5.2. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens "enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land" (HvJ, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag "dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald" (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van

herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus, december 2023"*, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie scheidt hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen

riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de

tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA "Country guidance: Afghanistan", januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

5.4. De beoordeling van de nood aan internationale bescherming beperkt zich niet tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar vereist tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoekende partij. De verzoekende partij moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een *de facto*-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt.

In dit verband heeft de verzoekende partij, gezien de devolutieve werking van het voorliggende beroep, de mogelijkheid om haar huidig verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt. De verzoekende partij kan dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels haar verklaringen ter terechtzitting, een mogelijkheid waarvan zij *in casu* gebruik heeft gemaakt aangezien zij in haar aanvullende nota bijkomende elementen aanhaalt die zouden kunnen wijzen op een toegeschreven verwestering.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij op 28 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Volgens haar verklaringen heeft ze Afghanistan verlaten in 2018, ruim voor de machtsovername. Gelet op het voorgaande verblijft verzoekende partij ondertussen iets meer dan vijf jaar in België en heeft ze Afghanistan zes jaar geleden verlaten.

De verzoekende partij werd bovendien gehoord op 11 januari 2021. Dit is voor de machtsovername door de taliban, waardoor zij tijdens het persoonlijk onderhoud niet bevraagd werd over haar mogelijks (gepercipieerde) verwestering. Echter, de documenten gevoegd aan de aanvullende nota's alsook de verklaringen van verzoekende partij ter terechtzitting houden niet te veronachtzamen indicaties in dat de verzoekende partij zich heeft opengesteld voor de Belgische samenleving. Ze legt arbeidsovereenkomsten neer die aantonen dat zij hier tewerkgesteld is. Ook legt zij een aanbevelingsbrief van haar werkgever en een getuigenis van haar collega's neer. Zij verklaart de Nederlandse taal te leren, hier een appartement te huren en hier een rustig leven te leiden waarbij zij zich openstelt voor de Belgische samenleving.

Voorts is niet betwist dat de verzoekende partij afkomstig is uit het dorp Loy Kalai in het district Narang in de provincie Kunar. Met betrekking tot de regio waar de verzoekende partij verbleef voor haar vertrek uit Afghanistan dient te worden vastgesteld dat Kunar, dat lang een bolwerk was voor ISKP, samen met de andere Noordoostelijke provincie Nangarhar en Kabul, de provincie is waar zowel ACLED als UCDP het hoogste aantal aanvallen door ISKP heeft gedocumenteerd (EUAA, Afghanistan Country Focus, December 2023, p. 33, Algemeen Ambtsbericht, juni 2023, p. 36). ISKP is een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is. De aanwezigheid van ISKP in Kunar kan in casu eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor de verzoekende partij.

Gelet op wat voorafgaat, liggen er heden voor de verzoekende partij dus een aantal concrete elementen voor die minstens een begin van aanwijzing bevatten dat zij mogelijk onder hogergenoemde risicoprofielen zou kunnen vallen en dat de machtsovername door de taliban een impact zou kunnen hebben op haar persoonlijke situatie die relevant is voor het onderzoek naar haar nood aan internationale bescherming.

In dit verband wordt tevens vastgesteld dat in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele elementen aanwezig zijn, zoals aangehaald in het verzoekschrift, in de aanvullende nota's en ter terechtzitting, die duiden op risicobepalende factoren en waarvan moet worden nagegaan of zij, cumulatief beschouwd, voldoende zijn om te besluiten dat voor haar in geval van terugkeer naar Afghanistan een

gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen onder meer omwille van (toegeschreven) verwestering of (toegeschreven) religieuze, morele of sociale normoverschrijding in het buitenland.

Een verder onderzoek naar haar profiel en de mogelijke risico's die zij loopt bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de bovenstaande elementen eigen aan haar zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering dringt zich dus op. Daarbij moet rekening worden gehouden met het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft en met de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken en waaruit eveneens blijkt dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In de actuele stand van zaken en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, ontbreekt de mogelijkheid om deze beoordeling zelf op grondige wijze te kunnen maken. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, mede gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

6. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 oktober 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS